

üht wabat pääwa lubate, siis tahan Teile head nõun anda." „Wöib kentsakas asi küll olla, Sinu hea nõu, aga ütle issa." „Noh, kas teate, saatke mind homme homiku Hinzmeier'i juure ja laskke prauast selle preisi addresši pasuda, kes heile seal oli; Teie tahta temale üht weifest pakkli saata, mida tema aptheelis maha jätnud." „Hea, wäga hea, aga mis siis mitte kohe?" Nähha oli, et waene Eduard tõuli oma mõistust kautanud, ja karval aitaja hädas märkas seda kohe. „Noh, siis wöiks meie asi senaate nurja minna," ütles tema nagu pilgates; „kui nüüd wöeras preisi veel seal on?" See põhjus oli nii arusaadav, et segatud peremees ennast nagu natuke oma õpipoisti ees häbenes. Kõrges nõuulogus sai heaks arvatud, teise pääwa ennelöuneni igapidi oodata ja siis selle plaani järel teha.

Järgmisel pääwal läks saadik teele, tuli aga lühikesse aea pärast ühe näuga tagasi, misest kohe ära wöis mõista, et karval plaan nurja oli läinud. Mõlemad Hinzmeier'i preilid olisid üteldva lassitud, herra Büchner wöida unustatud pakkest nende juure saata, kui wöeras preisi jälle linna tulla, siis wöida tema seda nende juurest läitte saada. Seal seisisid nüüd need kolm tarfa, aptheeker, abiline ja õpipois, pilka nägudega ja wöisiwad ainult sõnast „jälle linna" seda südame-

linnitust saada, et see, seda nemad otsisiwad, ülest moal elas, sedaväisi lis fa wist üks neist paljudest firikuõpetaja-tütretest oli.

Nüüd ei jäänuud Büchner'il muud üle, kui üht ehl mitmet plaani wälja mõtelda, mis temale wöimalikus tegi, tütretega õnnistatud firikuõpetajate majadesse minna. Neja minemisel wöis ju leida, aga kust peale hafata? Aptheeker oli, nagu teised inimesed ka, sagebast vä'nud, et etsitud oisi lõige teiste lessist issa lõige viimaks lätte langeb. Hafatasse raamatu-wirnast üht otsima, siis on see issa lõige teiste all. Tahetasse kord furja saatust petta ja pööratasse wirn ümber, siis wöib julge olla, et etsitud raamat lõige teiste peal oli. Et tema lugu „firiku-tütretega" niisamati läheks, seda pidas haawatud aptheeter maidlemata aejaks. Kas pidi tema lõige lähemma wöi lõige laugema firiku-õpetaja-majaga algoma? Provisor (abiline) andis nõu liisiku wöötta ja sellega oli aptheeker rahul. Adolf tömmas liisud ja firjutas selle järel ümberkaudsed firikumõisad üles. Ohlades waatas waene Büchner pilka rida peale — tui palju tühji läikusi oli oodata!

Esimene firikküla oli Westergrund, umbes üks tund maad linnast eemal ja seal oli üks ainuke „firiku-tütar". Üht lähemat pääwa määras Büchner minemisel, „firiku-tütrete" hulga lessist üht otsuma ja astus, pool lootes, pool kartes, teele.